

[Waldorff]

støtte eller ønskede videregående indgreb – gav udtryk for, at regeringens lovforslag var højst usikre med hensyn til de energipolitiske mål. Regeringen og socialdemokratiet har faktisk løbende også på møder rundt i landet givet udtryk for, at man var interesseret i at føre denne diskussion om, hvordan indgrebet skulle se ud, hvis man skulle sikre sig mulighederne for en langsigtet energiplanlægning, hvori Nordsøressourcerne kunne indgå.

Det, vi oplever nu, er, at regeringen har indgået en aftale med A. P. Møller, hvor det er helt oplagt, at de energipolitiske og økonomiske mål, som partierne bag lovforslagene – og også regeringen selv – har sat sig, ikke kan opfyldes med den aftale, som man har indgået med A. P. Møller. Jeg er interesseret i at høre, hvilken baggrund regeringen har haft i form af samtaler med partier, som har givet udtryk for støtte til et indgreb imod DUC. Jeg kan oplyse, at VS ikke har været hørt undervejs overhovedet i denne diskussion. Jeg forstår, at heller ikke SF og retsforbundet har været hørt. Tilbage står så spørgsmålet: er det med opslutning fra det radikale venstre, at regeringen har indgået den aftale med A. P. Møller?

Energiministeren (Poul Nielson):

Klokken 14.30, nu om tre kvarter, vil også VS blive gjort bekendt med indholdet af den aftale, der er indgået mellem bevillingshaverne og regeringen, og det vil så muliggøre, at også hr. Waldorff kan stille spørgsmål på et lidt mere oplyst grundlag, end det helt åbenbart her har været tilfældet. Så jeg vil foretrække at vende tilbage til en yderligere diskussion, efter at vi har informeret partierne.

Waldorff (VS):

Jeg ser selvfølgelig frem til at få noget yderligere information, men jeg kan ikke se, at det enkle spørgsmål, om der har været søgt tilslutning hos eller om man har fået tilslutning fra nogen af de partier, som ved førstebehandlingen af lovforslagene gav udtryk for støtte til indgreb, kan være så kompliceret, at det ikke er muligt at svare på det nu. Jeg synes, spørgsmålet er interessant, fordi vi efterhånden kender det spil, der foregår mellem det radikale venstre og socialdemokratiet, når man skal have nogen til at aftage de varme kartofler, idet man gensidigt bru-

ger, skal vi sige beskyldninger om hinandens valenhed til at føre ting igennem, som er klart uacceptable. Senest oplevede vi det i går, da den oplysning sivede ud fra den socialdemokratiske folketingsgruppe, at når regeringen var gået med til en aftale med A. P. Møller og man derfor droppede sit lovgivningsindgreb, var det, fordi de radikale krævede en forhandlingsløsning, og det ville man bøje sig for.

Det kan være forkert. Det kan også være rigtigt, at der er faldet sådan nogle udtalelser fra de radikale, men man skulle nødig stå tilbage med den situation, at man faktisk ikke bagefter er klar over, hvem det er, der har det politiske ansvar for, at man nu gennemfører en aftale, som på ingen måde sikrer de interesser, som vi har i energipolitikken og den langsigtede energiplanlægning, og som ikke tilgodeser selv de forholdsvis beskedne krav, som er rejst fra socialdemokratiets side til en løsning.

Energiministeren (Poul Nielson):

Hverken hr. Waldorff, venstresocialisterne eller nogen som helst andre behøver at lede med lys og lygte efter nogen, der vil være parat til at tage et ansvar for det, der er lavet her. Det er så helt oplagt, at regeringen selv finder, at dette er en tilfredsstillende udgang på den lange forhandlingsproces, der har været tale om. Men vi har jo også grund til at gå ud fra, at der i folketinget er en opslutning omkring karakteren af den afslutning, der her er blevet tale om.

Wilhelm (VS):

Det er da muligt, at regeringen har grund til at formode, at der er en sådan opslutning, men det er jo lige præcis det, spørgeren gerne vil have at vide. Hvad bygger regeringen den begrundelse på? Det, der her er tale om, er noget, der ændrer selve eneretsbevillingen. Den kan ikke ændres, uden at det har været gennem et undergrundsudvalg. Det står i undergrundsloven. Ved alle tidligere ændringer har proceduren været den, at undergrundsudvalget selvfølgelig har været nedsat og brugt som regeringens rygdækningsudvalg, før man var færdig med forhandlingerne. Det skete senest i 1976.

I 14 måneder har VS krævet, at dette undergrundsudvalg blev nedsat, fordi det var